

“ဒီဗီဘီဒီဘီဘီ” အချေအတင် ဆွေးနွေးပွဲ အစီအစဉ်ကို ဒီဗီဘီ သတင်းဌာနက စနေနေ့တိုင်း ရိုက်ကူးပြီး ဒီဗီဘီရုပ်သံလိုင်းမှာ အထက်ပါ အစီအစဉ်အတိုင်း ထုတ်လွှင့် တင်ဆက်ပါတယ်။

DVB Debate ဟာ မိမိတို့ရဲ့အတွေးအမြင် အယူအဆတွေကို လွတ်လပ်စွာ သဘောကွဲလွဲနိုင်ဖို့၊ အပြန်အလှန် နားလည်မှုတွေကို တည်ဆောက်နိုင်ဖို့၊ မြန်မာ့အနာဂတ် ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေဖို့၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာရှိနေတဲ့ ပြဿနာတွေကို အဖြေရှာနိုင်ဖို့၊ လူတိုင်းပါဝင်နိုင်ပြီး မတူကွဲပြားတာတွေကို လက်ခံပေးနိုင်ဖို့၊ အချေအတင်ဆွေးနွေးတဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ပေါ်ထွက်လာစေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

မီဒီယာတွေနဲ့ အသင်းအဖွဲ့တွေကိုလည်း အခုလို လွတ်လပ်ပွင့်လင်းတဲ့ ဒီဘီဘီရဲ့ အချေအတင် ဆွေးနွေးပွဲမှာ ပါဝင်ဖို့ကို ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။

အပတ်စဉ် သတင်းထုတ်ပြန်ချက်တွေ၊ သတင်းဓာတ်ပုံတွေနဲ့ ဒီဘီဘီကာတွန်းကို ရုပ်သံရိုက်ကူးပြီး မကြာခင်မှာပဲ ဒီဗီဘီဒီဘီဘီရဲ့ Facebook စာမျက်နှာနဲ့ ဝက်ဘ်ဆိုဒ်မှာ ကြည့်ရှုနိုင်ပါတယ်။

Debate on DVB TV
Sunday: 19:15 (New), 21:00
Monday: 10:15, 15:15, 21:00
Wednesday: 10:15, 15:15
Friday: 15:15, 21:00

အမှတ် - ၄၅၄၊ ၇ လွှာ၊
 ကုန်သည်လမ်းနှင့်
 ဗိုလ်ကလေးဈေးလမ်းထောင့်၊
 ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

DVB

ယခုအပတ် ဆွေးနွေးပွဲအတွက် မေးခွန်းကတော့

“အမျိုးသမီး အခွင့်အရေးတိုက်ပွဲ ဘာကြောင့် မအောင်မြင်သေးတာလဲ”

ဖြစ်ပါတယ်။
 မှတ်ချက်ပေးလိုတာ
 အကြံပြုလိုတာ

မေးမြန်းလိုတာတွေ ရိုပါက ရုံးချိန်အတွင်း
 ဖုန်းနံပါတ် +၉၅ ၉၄ ၅၉၈ ၆၅ ၉၄၀ နဲ့
 debate@dvb.no ကို ဆက်သွယ်ပြီး

"အမျိုးသမီး အခွင့်အရေးတိုက်ပွဲ ဘာကြောင့် မအောင်မြင်သေးတာလဲ" (သာလွန်စောင်းထက်)

မြန်မာလူမှု အသိုင်းအဝိုင်းမှာ အမျိုးသမီးတွေကို တဆင့်နှိမ် လူသားတွေအဖြစ် ဖိနှိပ်ထားမှု၊ အကြမ်းဖက်မှု၊ အနိုင်ကျင့်စော်ကားမှုတွေက ခေတ်အဆက်ဆက် အမြစ်တွယ်လာနေပြီး အခုအချိန်အထိ ပပျောက် သွားခြင်း မရှိသေးပါဘူး။ သားကိုသခင် လင်ကိုဘုရား၊ ဘုရားပေါ် အမျိုးသမီးမတက်ရ၊ မိန်းမဖျက်ရင် ပြည်တောင်ပျက်တယ်ဆိုတဲ့ ဆိုရိုစကားတွေ တားဆီးမှုတွေဟာ အမျိုးသမီးတွေအပေါ်မှာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုတွေ ဖြစ်ပေမယ့် ဒီနေ့ခေတ်အထိ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် သုံးနေကြဆဲပါပဲ။ ဒီနေ့ခေတ်မှာ အမျိုးသမီးအခွင့်အရေး လှုပ်ရှားမှုတွေ အရှိန်အဟုန်မြင့်လာပေမယ့်လည်း အခုအချိန်အထိတော့ မအောင်မြင်နိုင်သေးပါဘူး။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးအပါအဝင် နယ်ပယ်အသီးသီးမှာ အမျိုးသမီးတွေဟာ ခွဲခြားဆက်ဆံခံနေရပါတယ်။

အမျိုးသမီးတွေ ဘယ်လို ဖိနှိပ်ခံနေရသလဲ

ကမ္ဘာပေါ်က အမျိုးသမီး ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းဟာ အနိုင်ကျင့်စော်ကားမှု၊ အကြမ်းဖက်မှုနဲ့ ကြုံတွေ့နိုင်တဲ့ အလားအလာ အမြဲရှိနေတယ်လို့ ကမ္ဘာ့ဘဏ်ရဲ့ အစီရင်ခံစာတစ်ခုမှာဖော်ပြထားပြီး မြန်မာအမျိုးသမီးတွေကိုလည်း အနိုင်ကျင့်စော်ကားမှုတွေ၊ အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုတွေက အမြဲလိုလို ခြိမ်းခြောက်နေပါတယ်။

မြို့ပြဒေသ၊ ကျေးလက်ဒေသ၊ တိုင်းရင်းသားဒေသတွေ အများစုမှာ မြန်မာအမျိုးသမီးတွေက အကြမ်းဖက်မှုအမျိုးမျိုး ကြုံတွေ့နိုင်တဲ့ အခြေအနေတွေရှိနေပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက် စော်ကားမှု၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စီးပွားရေးပိုင်းဆိုင်ရာအကြမ်းဖက်မှုစတဲ့ အကြမ်းဖက်မှုများစွာနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။

လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုတွေက ကလေးအရွယ်ကစလို့ အသက်ကြီးပြင်းတဲ့ အချိန်အထိ မြန်မာအမျိုးသမီးတိုင်းကို ခြိမ်းခြောက်နေပါတယ်။ တနေ့တခြား များပြားလာနေတဲ့ သက်ငယ်မှဒိမ်းမှုတွေကလည်း မြန်မာအမျိုးသမီးတွေအနေနဲ့ ငယ်စဉ်ကတည်းက အကြမ်းဖက်မှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားပေပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံက ဆီဒေါလိုခေါ်တဲ့ အမျိုးသမီးများအပေါ် အကြမ်းဖက်မှု အလုံးစုံပပျောက်ရေး သဘောတူစာချုပ်ကို ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လက လက်မှတ်ရေးထိုးထားပေမယ့်လည်း အခုအချိန်အထိ အစိုးရအဆက်ဆက် အနေနဲ့ မြန်မာအမျိုးသမီးထုကို အကြမ်းဖက်မှုတွေက ကာကွယ်တားဆီးနိုင်တဲ့ ဥပဒေတွေ၊ အရေးယူဆောင်ရွက်မှုတွေ မလုပ်နိုင်သေးပါဘူး။

၂၀၀၇ ခုနှစ်မှာတော့ မြန်မာစစ်အစိုးရက ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီကို အမျိုးသမီး အကြမ်းဖက်မှုဆိုင်ရာ ပပျောက်ရေး အစီရင်ခံစာ ပထမဆုံးအကြိမ် တင်သွင်းခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်း အစီရင်ခံစာတွေကို နှစ်စဉ်လိုလို တင်သွင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း မြန်မာအမျိုးသမီးတွေအနေနဲ့ အကြမ်း

ဖက်မှုတွေရဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှု အန္တရာယ်ကနေ လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပါဘူး။

သက်ငယ်မှဒိမ်းမှု၊ အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှု၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အနိုင်ကျင့်စော်ကားမှုတွေကို ထိရောက်စွာ ကာကွယ်တားဆီးနိုင်မယ့် အမျိုးသမီး အကြမ်းဖက်မှု ကာကွယ်တားဆီးရေး ဥပဒေတစ်ရပ်ကို အရင် သမ္မတဟောင်း ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ လက်ထက်ကတည်းက ရေးဆွဲလာပေမယ့်လည်း အခု NLD အစိုးရ လက်ထက်အထိ အဲဒီ ဥပဒေကို လွှတ်တော်က အတည်ပြု ပြဌာန်းနိုင်ခြင်း မရှိသေးပါဘူး။

မြန်မာအမျိုးသမီးတွေအနေနဲ့ အကြမ်းဖက်ခံရမှုနဲ့ အနိုင်ကျင့်စော်ကားမှုကို ခံရတဲ့အခါ လွယ်ကူစွာ တိုင်တန်းနိုင်ခြင်း မရှိသေးတာကလည်း မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အားနည်းချက် တစ်ခုပါပဲ။ အကြမ်းဖက်ခံရ၊ အနိုင်ကျင့်စော်ကားခံရတဲ့ မြန်မာအမျိုးသမီးတွေအနေနဲ့ ရဲစခန်း၊ တရားရုံးတွေကို ကြောက်ရွံ့ပြီး ယုံကြည်မှု ကင်းမဲ့နေတယ်လို့ အမျိုးသမီးအခွင့်အရေး လှုပ်ရှားသူတွေက ဆိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးတွေ အကြမ်းဖက်ခံရမှုကို လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုအဖြစ် ရှုမြင်ပြီး အကြမ်းဖက်မှုကို ထိရောက်စွာ စုံစမ်းဖော်ထုတ် တရားစွဲဆိုနိုင်တဲ့ မူဝါဒပိုင်း၊ ဥပဒေပိုင်းဆိုင်ရာ အကောင်အထည်ဖော်ပေးဖို့ အစိုးရနဲ့ လွှတ်တော်မှာ တာဝန်အပြည့် ရှိနေပါတယ်။

လတ်တလော အစိုးရပိုင်းက အမျိုးသမီးအကြမ်းဖက်မှု ကာကွယ်တားဆီးရေးနဲ့ လူကုန်ကူးမှုတိုက်ဖျက်ရေးဆိုင်ရာ အသိပညာပေး ဟောပြောပွဲတွေ နိုင်ငံအနှံ့ လုပ်ဆောင်နေပေမယ့်လည်း အမျိုးသမီးအကြမ်းဖက်မှု တားဆီးရေးအတွက် အရေးယူမှုပိုင်း၊ တုံ့ပြန်ဆောင်ရွက်မှု အပိုင်းတွေမှာ ထိထိရောက်ရောက် လုပ်ဆောင်ပေးဖို့ လိုအပ်နေတယ်လို့ ဝေဖန်ထောက်ပြမှုတွေ ရှိနေပါတယ်။

ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားနေတဲ့ တိုင်းရင်းသားဒေသတွေမှာ နေထိုင်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ အနေနဲ့လည်း အကြမ်းဖက်မှုနဲ့ အနိုင်ကျင့်စော်ကားမှု၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုတွေရဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှုတွေကို အမြဲလိုလို ခံစားနေရပြီး ကျီးလန့်စာစား နေထိုင်နေရပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နယ်မြေတည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုမရှိဘဲ စစ်ပွဲတွေဖြစ်ပွားနေတဲ့ ကရင်၊ ရှမ်း၊ ကချင် စတဲ့ ဒေသတွေမှာ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုတွေ ရှိနေဆဲဖြစ်တယ်လို့ အမျိုးသမီး အခွင့်အရေးလှုပ်ရှားသူ အဖွဲ့အစည်းတွေက မကြာခင်က အစီရင်ခံစာတွေ ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနဲ့ ဥပဒေပြုရေး အခန်းကဏ္ဍတွေမှာ အမျိုးသမီးပါဝင်နိုင်မှု နည်းပါးနေခြင်းကလည်း အမျိုးသမီးတွေ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ဒုက္ခတွေနဲ့ အန္တရာယ်တွေကို မီးမောင်းထိုးပြ ဖြေရှင်းပေးမယ့် အခြေအနေ နည်းပါးနေတယ်ဆိုတာကို သက်သေပြနေပါတယ်။

မြန်မာအမျိုးသမီးတွေ အနေနဲ့ အကြမ်းဖက်မှု၊ အနိုင်ကျင့်စော်ကားမှု အန္တရာယ်တွေက ကင်းဝေးပြီး လုံခြုံမှုရဖို့ကတော့ အလှမ်းဝေးနေဆဲဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာအမျိုးသမီးတွေ လုံခြုံမှုရှိရေးအတွက် အဓိကအားဖြင့်

အစိုးရ၊ လွှတ်တော်နဲ့ တရားစီရင်ရေးမဏ္ဍိုင်က အထူးအလေးထား ဆောင်ရွက်ဖို့လိုသလို အရပ်ဘက် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ ပြည်သူလူထု တရပ်လုံးကလည်း ပူးပေါင်းပါဝင်ဖို့ လိုတယ်လို့ အမျိုးသမီးအခွင့်အရေး လှုပ်ရှားသူတွေက ပြောဆိုပါတယ်။

နိုင်ငံရေးနဲ့ စီးပွားရေး အပါအဝင် နယ်ပယ်တိုင်းမှာ အမျိုးသမီးတွေ ဘယ်လောက် ဦးဆောင် ပါဝင်ခွင့်ရသလဲ

မြန်မာနိုင်ငံ ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲမှာ လွှတ်တော်အမတ်နေရာ ၆၅၉ ရှိတဲ့ အထဲမှာ အမျိုးသမီးတွေ ရရှိတာကတော့ နေရာ ၂၀ ပဲ ရှိပါတယ်။ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲမှာတော့ လွှတ်တော်ထဲမှာ အမျိုးသမီး ပါဝင်နိုင်မှုဟာ လွှတ်တော်နှစ်ရပ် ပေါင်းထားတာတောင် ၁၄ ဦးသာ ရှိခဲ့တဲ့အတွက် စုစုပေါင်းလွှတ်တော် အမတ်နေရာရဲ့ ၄ ဒဿမ ၃ ရာခိုင်နှုန်းပဲ ရှိခဲ့ပါတယ်။ NLD အစိုးရလက်ထက်မှာ လွှတ်တော်အတွင်း အမျိုးသမီး ပါဝင်မှု မြင့်တက်လာတယ် ဆိုပေမယ့်လည်း သိသိသာသာ မြင့်လာတာမျိုးတော့ မတွေ့ရပါဘူး။ လက်ရှိလွှတ်တော်ရဲ့ အမျိုးသမီး ပါဝင်မှုကလည်း ၅ ဒဿမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းပဲ ရှိနေသေးတဲ့အတွက် အခြားအာဆီယံနိုင်ငံတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ရင် အနည်းဆုံးဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကလွဲရင် ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့မှာ အမျိုးသမီး ဝန်ကြီးတစ်ဦးမှ မရှိပါဘူး။ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်နေရာမှာတော့ ကရင်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်နဲ့ တနင်္သာရီတိုင်းဝန်ကြီးချုပ်တို့ဟာ အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေမယ့်လည်း ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီး ၁၄ ခုမှာ ၂ နေရာသာ အမျိုးသမီးတွေကို ခန့်ထားနိုင်တာမို့ အရေအတွက် အားဖြင့် အရမ်းကို နည်းပါးလှပါတယ်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဦးဆောင်ချိန်မှာတောင်မှ အမျိုးသမီးတွေကို စီမံခန့်ခွဲမှု ရာထူးတွေ ပေးအပ်နိုင်တာ နည်းပါးတယ်ဆိုရင် နောင်တက်လာမယ့် အစိုးရတွေမှာလည်း အမျိုးသမီးတွေကို စီမံခန့်ခွဲမှုရာထူးတွေမှာ ခန့်အပ်မယ့် အလားအလာက ပိုနည်းလာမှာပါ။

အလားတူပါပဲ စီးပွားရေးနယ်ပယ်မှာလည်း အမျိုးသမီးတွေ ပါဝင်နိုင်မှု အရေအတွက် နည်းပါးတဲ့အပြင် အကန့်အသတ်များစွာ ရှိနေပါတယ်။ ပညာရေးနယ်ပယ်၊ လူမှုရေးနယ်ပယ်တွေမှာလည်း အမျိုးသမီးတွေဟာ အမျိုးသားတွေပြီးမှ ဒုတိယဆိုတဲ့ အနေအထားနဲ့သာ သတ်မှတ် နေရာချထားခံနေရဆဲပါပဲ။